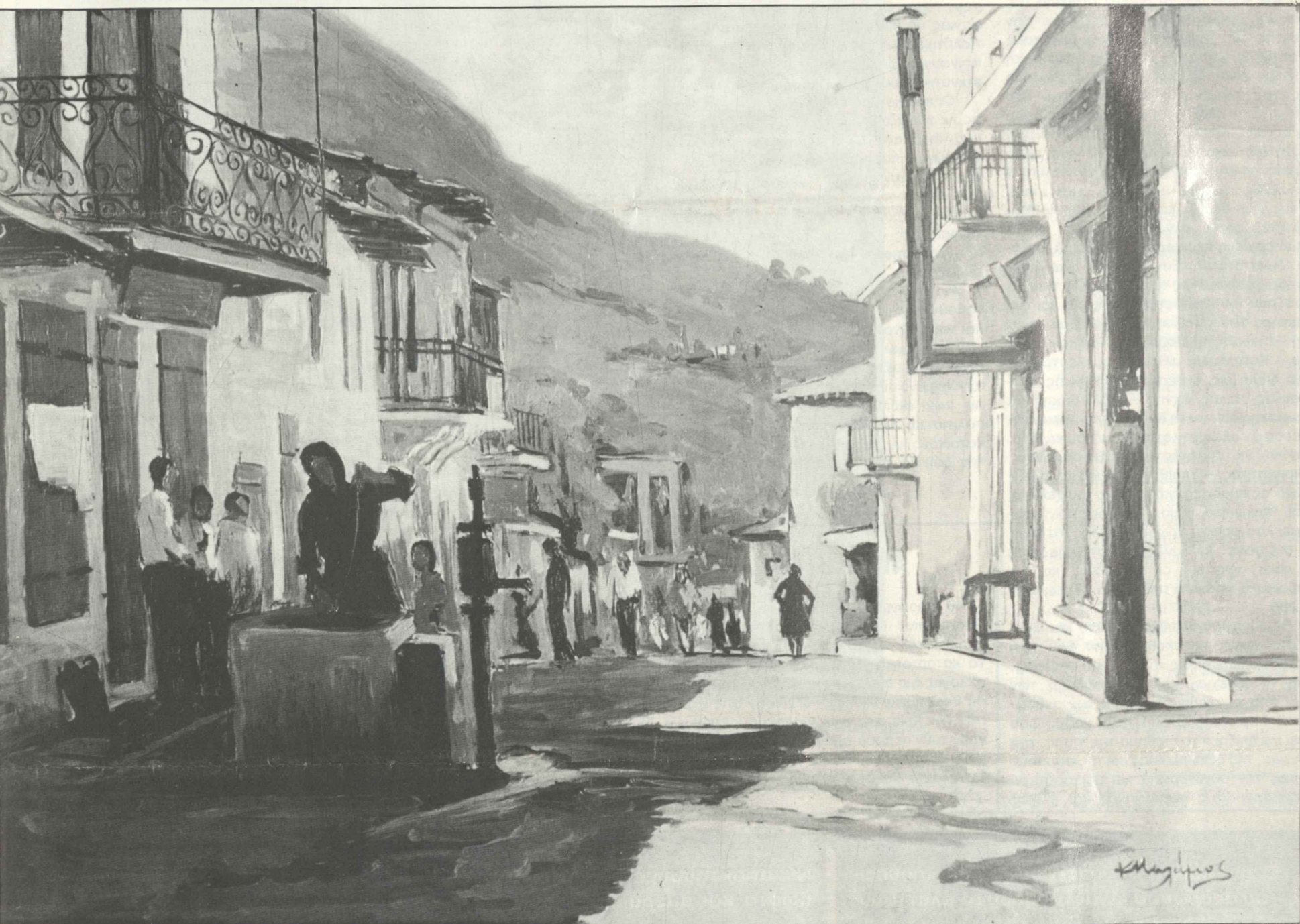

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ
ΤΟ ΤΑΧ.
ΤΕΛΟΣ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ - ΥΜΗΤΤΟΥ 92 - ΧΟΛΑΡΓΟΣ

ΡΓΑΡΙΤΙ: Φωτογραφία από το ζωγραφικό πίνακα του Ηπειρώτη ζωγράφου ΚΩΣΤΑ ΜΑΛΑΜΟΥ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΓΕΝΝΕΘΛΙΑ

Με το φύλλο αυτό συμπληρώνεται ένας χρόνος έκδοσης της εφημερίδας μας «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ».

Τα πρώτα γεννέθλια λοιπόν μιάς προσπάθειας που άρχισε με ένα πολυγραφημένο ενημερωτικό Δελτίο και που σήμερα διεκδικεί μια θέση ανάμεσα στο Θεσπρωτικό περιοδικό τύπο και στις εκδόσεις των άλλων Αδελφοτήτων και Συλλόγων.

Αγώνας ερασιτεχνών της δημοσιογραφίας να μεταφέρουν σε λίγα φύλλα χαρτιού κέψεις και προβληματισμούς, να προβάλλουν τις ανάγκες του τόπου, να διατηρήσουν κάτι από την πολιτιστική κληρονομιά, να επικοινωνήσουν με τους πατριώτες και να δουν μαζί τους σε κοινές προσπάθειες για το μέλλον του τόπου μας.

Το τι πετύχαμε απ' όλα αυτά δεν θα το κρίνουμε εμείς αλλά οι πατριώτες μας και οι άλλοι αναγνώστες.

Δικαιούμαστε όμως να ζητήσουμε την επιμέλεια στην κρίση τους, γιατί δεν είναι εύκολη προσπάθεια αυτή. Μόνο όσοι ασχολούνται με τέτοια θέματα μπορεί να μας καταλάβουν, όπως κι' εμείς, απ' όταν ασχολούμαστε με την έκδοση, μάθαμε να εκτιμάμε καλλίτερα το κάθε έντυπο που πέφτει στα χέρια μας. Πατριώτες πριν γίνετε κριτές για τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» που είναι πολύ εύκολο, γίνετε πρώτα συνεργάτες και βοηθοί, που είναι και το δύσκολο.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Όταν ξεκίνησε το Δ.Σ. της Αδελφότητας την έκδοση της εφημερίδας, βασίστηκε στη βοήθεια και συνεργασία όλων των Μαργαριτιωτών ανεξάρτητα που βρίσκεται ο καθένας. Πρέπει να ομολογήσουμε ότι η μεγάλη επιτυχία της οφείλεται στην ανταπόκριση τόσο των Μαργαριτιωτών όσο και των φίλων του Μαργαριτίου.

Υπάρχουν όμως θέματα, που μένουν χωρίς να γράφονται στην εφημερίδα και χωρίς να συζητούνται από το Δ.Σ., γιατί δεν τα γνωρίζουμε ή που γίνονται γνωστά πολύ αργά, παρά τις προσπάθειές μας.

Υπάρχει μια έλλειψη προβολής σε ορισμένα αιτήματα, τόσο αυτών που μένουν στο Μαργαριτίο όσο και αυτών που μένουν μόνιμα στην Αθήνα.

Επίσης αναγνώστες διατυπώνουν παράπονα, ότι από την εφημερίδα προβάλλονται περισσότερο ορισμένα θέματα, ενώ άλλα αραιότερα, ή ότι γράφουν πάντα οι ίδιοι.

Για όλα αυτά, θέλουμε και πάλι να διευκρινίσουμε, ότι η εφημερίδα είναι ανοιχτή σε όλους τους Μαργαριτιώτες και να γράφουν αλλά και να βοηθήσουν για την έκδοση.

Η Συντακτική επιτροπή προσπαθεί πάντα να έρχεται σε επαφή με όλους τους

κατοίκους του Μαργαριτίου και φυσικά της Αδελφότητας στην Αθήνα.

Ότι προβάλλονται ορισμένα θέματα περισσότερο, σημαίνει ότι εκείνα προηγούνται και πρέπει κάποτε να πάρουν μια θέση.

Επίσης θέλουμε να επαναλαμβάνουμε ότι η εφημερίδα πρέπει να γράφεται από πολλούς γιατί εκπροσωπεί όλους.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας είναι πάντα πρόθυμο να συνεργαστεί μαζί σας για την παρουσίαση των προβλημάτων, των αιτημάτων ή των απόψεών σας.

Η εφημερίδα είναι δική σας.

ΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΒΟΗΘΕΤΕ ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

Αγοράστε τις παλιές φωτογραφίες.
Είναι κειμήλια του Μαργαριτίου.

ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Ένας διακεκριμένος παιδαγωγός γράφει ότι «Στον καιρό μας τα βασικά στοιχεία της κοινωνικής ζωής θα αναδειχθούν με την οργάνωση των κοινοτήτων γύρω από τους πολιτιστικούς χώρους». Η γνήσια πολιτιστική ανάπτυξη είναι δεμένη με τις κοινωνικές ρίζες του τόπου μας και στηρίζεται στο διάλογο, στην ελευθερία έκφρασης και δημιουργίας. Σε κάθε βιώσιμη κοινότητα, όπως η κοινότητα Μαργαριτίου, πρέπει να γίνει ένας πυρήνας πολιτιστικής ζωής και να καλύπτει τις ανάγκες για κάθε περίπτωση, όπως επιδίωξη και λύση θεμελιακών προβλημάτων στην κοινότητα, στους συνοικισμούς και ακόμη στην επαρχιακή περιφέρεια, αν φυσικά υπάρχουν δυνατότητες. Συγκεκριμένα να δημιουργηθούν ορισμένες προϋποθέσεις που να εκφράζουν τον ιδιαίτερο τρόπο ζωής και τον χαρακτήρα των κατοίκων, όπως η δημιουργία με την απαραίτητη υποδομή: - Τοπικού Μουσείου. - Κατάλληλης αίσθησης συγκεντρώσεων για διαλέξεις, εκδόσεις ζωγραφικής, φωτογραφίας, λαϊκής τέχνης. - Βιβλιοθήκης και Αναγνωστήριου - για τη δυνατότητα πνευματικών επαφών όλων των ανθρώπων του χωριού. - Ξενώνα για ομιλητές ή φιλοξενούμενους της κοινότητας. - Υπαιθριου χώρου κατάλληλου, για τις ομαδικές εκδηλώσεις του χωριού, (χοροί, πανηγύρια, γάμοι παραδοσιακοί, γιορτές με λαογραφικό χρώμα). Επίσης τα μνημεία, οι φυσικές καλλονές (που στην περιοχή μας είναι αρκετές) οι εκκλησίες και τα παραδοσιακά κτίσματα πρέπει να επιβιώσουν ιδιαίτερα.

Η δημιουργία πολιτιστικής ζωής και κίνησης στο χωριό, προϋποθέτει την αρμονική σύζευξη καλλιτεχνικής αγωγής και παιδείας. Ακόμη η συνέχιση και η διαφύλαξη των εθίμων από την καθημερινή ζωή των ανθρώπων και περισσότερο από τους νέους που πρέπει να δείξουν το αίσθημα της τιμής, της λεβεντιάς, της αξιοπρέπειας και της συμπόνιας προς τον συνάνθρωπο και περισσότερο αν σεβασμό στις πνευματικές και υλικές

αξίες και πάνω απ' όλα την βαθειά αγάπη για τον τόπο. Οι δε γεροντότεροι της κάθε γενιάς να παραδίδουν στους νεώτερους τις πολύτιμες αυτές γνώσεις για την ατομική και κοινωνική ζωή μέσα στην οικογένεια και την κοινοτική συμβίωση.

Οι πολιτιστικές εκδηλώσεις για να επιβιώσουν χρειάζονται μια κοινωνική διαδικασία. Μια διαδικασία κατά την οποία μια ομάδα ανθρώπων που τους συνδέουν κοινά ενδιαφέροντα, συνειδητοποιεί τις πραγματικές ανάγκες και τα προβλήματα της, καλλιεργεί, αυτοεμπιστοσύνη - απόφαση για την αντιμετώπισή τους - σταθερή θέληση - μελέτη και προγραμματισμό - ανταλλαγή απόψεων και ενημέρωση.

Για να γίνουν όλα αυτά πρέπει να συγκροτηθούν πολιτιστικά κέντρα σε όλα τα χωριά και τους συνοικισμούς με την δραστηριότητα των κοινοτικών κέντρων και με την βοήθεια όλων των ειδικών που ασχολούνται με το αντικείμενο αυτό. Η λειτουργία και η οργάνωση των εκδηλώσεων αυτών ενισχύει την πολιτιστική ζωή στην επαρχία και κάνει τους κατοίκους με περισσότερο ενδιαφέρον για την ζωή και τα καθημερινά προβλήματα.

Κώστας Ράπτης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Πολιτιστικού Ομίλου Μαργαριτίου (Π.Ο.Μ.) ενημερώνει όλους τους Μαργαριτιώτες ότι το καταστατικό του Ομίλου είναι έτοιμο. Οι εκλογές για ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου θεωρήθηκε σκόπιμο να γίνουν στις διακοπές των Χριστουγέννων για να μπορέσουν να γραφτούν περισσότερα μέλη και να συμμετέχουν όσον το δυνατόν πιά πολλοί στην Γενική Συνέλευση και στις εκλογές.

Ο πιο επικίνδυνος εχθρός της ελευθερίας του ανθρώπου είναι τα έμφυτα ελαττώματα που υπάρχουν στο βάθος της ψυχής του. Οι κακίες οι πονηρές κλίσεις και αδυναμίες.

Ν' αποκτήσουμε τη συνήθεια να κρίνουμε σωστά και αμερόληπτα τους άλλους. Το παν στον άνθρωπο είναι ο χαρακτήρας, η διαγωγή, η ικανότης.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Μας έστειλαν ενισχύσεις και συνδρομές για τα ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

- Νίκος Χακής, Ηγουμενίτσα	1000
- Παναγιώτης Ράπτης, Ηγουμενίτσα	1000
- Ηλίας Κυρίτης, Λάσκαλος, Μαργαρίτι	300
- Κώστας Μάτης, Θεσσαλονίκη	600
- Αχιλλέας Ντόστας, Αθήνα	400
- Γιάννης και Ανδρέας Πάλιος, Αθήνα	2000
- Απόστολος Χαννάς, Ηγουμενίτσα	500
- Μίλτος Μέζας, Αθήνα	1000
- Γιώργος Τάσσης, Αθήνα	400
- Λεωτέρης Παντούλης, Αθήνα	500
- Νίκος Λιοπαρής, Μαργαρίτι	500
- Πέτρος Ζορμπαλάς, Μαργαρίτι	200
- Θεόδωρος Κουτσάφτης, Παραμυθία	500
- Στράτης και Άγις Αθανασάκος, Αθήνα	400
- Θωμάς Χαλκής, Μαργαρίτι	500
- Αναστάσιος Δράκος, Αθήνα	500

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας με συγκίνηση δέχεται τις ενισχύσεις αυτές και σας ευχαριστεί όλους θερμά.

Όποιος έδωσε ή έστειλε μ' οποιοδήποτε τρόπο χρήματα για την εφημερίδα και δεν έλαβε τη σχετική απόδειξη ή δεν είδε δημοσιευμένο τ' όνομά του παρακαλούμε να μας ειδοποιήσει.

**ΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΣ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΒΟΗΘΕΙ ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ**

ΚΑΜΠΟΣ ΜΕΛΟΚΟΚΙΑΣ ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ

«Θεέ μου μη βρέχεις λίγες μέρες για να μπορέσουμε να μαζέψουμε τα καλαμπόκια». Αυτό ευχόνται οι κάτοικοι του Παλαιόκαστρου. Και έχουν δίκιο. Επισκεφτήκαμε την περιοχή και διαπιστώσαμε ότι η παραγωγή είναι πλούσια, παρ' όλο που η σπορά έγινε ύψιμα, αλλά με τις βροχές είναι σχεδόν αδύνατο να μπει μηχανήμα για θέρο.

Εκείνο που μας εντυπωσίασε είναι τα αποξηραντικά έργα. Τρία λιθόκτιστα ηγνάδια οδηγούσαν τα νερά στις φυσικές καταβόθρες τις οποίες και προστάτευαν από τις επιχματώσεις και το βούλωμα.

Τώρα άνθρωποι φρόντιζαν για τον καθαρισμό των καταβόθρων κι' έτσι τα νερά έφευγαν γρήγορα την άνοιξη.

Βλέπετε τότε με τους καμάδες, τα μπέλια και τα φτιάρα φτιάχνανε αστραγαγιστικά έργα. Εμείς, τώρα που έχουμε σπουδαγμένους μηχανικούς και τώσαν λογίων μηχανήματα είναι πολύ δύσκολο, όχι μόνο να φτιάσουμε αλλά έστω και να συντηρήσουμε αυτά που έφτιαξαν οι παππούδες μας.

Ας είναι όμως, τώρα που έγινε η αρχή πιστεύουμε ότι ο Νομάρχης μας, που είναι γεωπόνος, θα ενδιαφερθεί προσωπικά και θα μεριμνήσει για να χορηγηθεί μιά μικρή πίστωση για να ολοκληρωθεί ο καθαρισμός των ηγναδιών και να προστατευθούν, με κάποιο τρόπο, από το ξαναγέμισμα με χώματα και καλαμιές.

Έτσι του χρόνου, είμαστε σίγουροι, ότι η σπορά θα γίνει γρήγορα και η συγκομιδή θα είναι πλούσια οπότε και ο Σ.Α.Κ. Παλαιόκαστρου, σαν διαχειριστής του αγροκτήματος, αφού εισπράξει από την παραγωγή χρήματα θα μπορεί μόνος του να χρηματοδοτεί τη συντήρηση των έργων.

Για την Υ.Ε.Β. τώρα. Έστω κι από περιέργεια πρέπει να κάνει μια δοκιμαστική γεωτρήση μέχρι το καλοκαίρι κι εφόσον τ' αποτελέσματα, όπως πιστεύουμε, είναι ενθαρρυντικά τότε θ' ακολουθήσουν κι άλλες.

Αυτά όλα μέχρι να ξεκινήσει η μελέτη που θα λύσει οριστικά το πρόβλημα ολοκληρωτού κάμπου της κοιλάδας Μαργαριτίου. Ευχόμαστε και ελπίζουμε πως θάρθει γρήγορα η ώρα αυτή που την περιμένουμε 50 χρόνια.

Θεωρούμε σκόπιμο να ευχαριστήσουμε κι από τις στήλες μας το γεωπόνό μας Κώστα Σαλβάνο για τις πρωτοβουλίες και ενέργειες που κάνει για την αξιοποίηση του κάμπου Μαργαριτίου.

αλληλογραφία

Αγαπητέ Βαγγελάκη γειά σου

Όπως σκόρπισαμε δεν πρόκειται να συγκενθώμε να δώσουμε το χέρι ο ένας στον άλλο, ζω με την προτροπή του ενημερωτικού σου δελτίου να καταφέρνουμε να συγκεντρωθούμε, επιφορά το χρόνο στο γέρο-πλάτανο του Αγίου Ιωάννου, να θυμηθούμε παλιά από το παρελθόν. Τα παιδικά μας χρόνια. Τα γλέντια με τους φίλους χορευτές μας, το Μπεράτι, Σελήμη, Παλαμώτη.

Μόναχο 13-5-82 Βασίλης Μα

Αγαπητέ φίλτατε Βαγγέλη

Από καιρό ήθελα να σου γράψω για να συγχωρώ εσένα προσωπικά και όλους τους αγαπητές σου για το αρσίο έργο που έχετε αναλάβει και να σας ευχαριστώ καλή ευδοξία της αποστολής για ένα καινούργιο Μαργαρίτι.

Απ' εμένα έχετε όλη τη συμπαράσταση και οικονομική στα πλαίσια των δυνατοτήτων. Αν ο χώρος της εφημερίδας το επιτρέπει γίνεται θα παρακαλούσα να δημοσιεύσεις τα κάτω:

«Στον αγαπητό μου, φίλο Δημήτρη Μαρμαρίτη την εκλογή του σαν προέδρου της Κοινότητας Μαργαριτίου τον συγχαίρω και εύχομαι ολοκαλή ευδοξία του δύσκολου έργου που αναλαμβάνει για ένα καινούργιο Μαργαρίτι». Χαιρετισμούς σε όλους τους Μαργαριτιώτες μένον στην Αθήνα.

Φίλος
Χρήστος Πάλλας-Γα

Αξιότιμε και αγαπητέ κ. Πρόεδρε
- Ελάβαμε ο Άγις και εγώ την εφημερίδα
Αδελφότητές σας τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» φύλ. 4-5.

- Σας ευχαριστούμε που μας την στείλατε στέλνω δρχ. (400) με ταχυδρομική επιστολή συνδρομή μας, εμού και του Άγι.
-Εάν υπάρχει δυνατότης σας παρακαλώ να στείλετε, ένα μόνο, από τα φύλλα της εφημερίδας 1-3.

Με εκτίμηση
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Αγαπητέ Βαγγέλη σε χαιρετώ.

Θα ήθελα να σε ευχαριστήσω που με θυμήθηκες μετά από τόσα χρόνια και μου έστειλες εφημερίδα με τα νέα του χωριού μου. Χάρη! Ιδιαίτερα και συγκινήθηκα που έλαβα νέα από την πατρίδα μου και σε συγχωρώ για προσπάθειά σου αυτή να προσδώσει ο τόπος. Σου στέλνω κι' εγώ τον οδών μου την ενισχύω την εφημερίδα σας. Γράψε μου όμως τι πρέπει να κάνω για να βοηθήσω τακτική συνδρομήτρια στα «Νέα του Μαργαριτίου». Σου εύχομαι κάθε υγεία και ευτυχία. Κρυσταλλία Κακούρη-Κουλιούρη

ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ: Παλιά θρύση στον παλιό δρόμο προς Παλαιόκαστρο. Αυτή δεν εκμοντερνίστηκε όπως οι άλλες. Βαριά όμως «πληγωμένη», περμένει την αναστήλωση. Το Υπουργείο Πολιτισμού, που απευθυνθήκαμε δύο φορές, δεν μας απάντησε.

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Βρύσες και ηγνάδια

Έχουν περάσει τόσα χρόνια και το πρόβλημα της βρύσης του Μαργαριτίου δεν έχει ακόμα λυθεί εντελώς. Τα τρέχουν παντού. Βρύσες και ηγνάδια πολλά. Στα χωριά όμως για να φθάσει πρέπει να το κοιβαλίσουν. Βρήμα ήταν για ορισμένα χωριά που δεν είχαν νερό. Γη έλανε νερό, ευλογία Θεού. Υπομονετικά και μ' ευχαρίστηση μεταφέρανε στα σπίτια, στις αυλές, στους κήπους, να έχουν την απαίτηση γυρίζοντας ένα διακόπτη να έλανε νερό και να φθάσει πρέπει να το κοιβαλίσουν. Βρήμα ήταν για ορισμένα χωριά που δεν είχαν νερό. Γη έλανε νερό, ευλογία Θεού. Υπομονετικά και μ' ευχαρίστηση μεταφέρανε στα σπίτια, στις αυλές, στους κήπους, να έχουν την απαίτηση γυρίζοντας ένα διακόπτη να έλανε νερό και να φθάσει πρέπει να το κοιβαλίσουν. Βρήμα ήταν για ορισμένα χωριά που δεν είχαν νερό. Γη έλανε νερό, ευλογία Θεού. Υπομονετικά και μ' ευχαρίστηση μεταφέρανε στα σπίτια, στις αυλές, στους κήπους, να έχουν την απαίτηση γυρίζοντας ένα διακόπτη να έλανε νερό και να φθάσει πρέπει να το κοιβαλίσουν.

Αθήνα νερά, πηγές και ρέματα να τρέχουν παντού. Σε γειτονιά υπήρχαν ηγνάδια που τα διατηρούσαν καθαρά και ξεσκεπαστα. Ποτέ δεν ρίξανε κάτι μέσα, ο κουβάς ρε πολλές φορές γιατί από την πολύ χρήση κορότανε η νερά και κάποτε ξεφύγε από το πολύ βάρος από τα χέρια να τους το καλοκαιριού. Να βιάζεις το νερό, να ζεις το γκούμνη ή τον τενεκέ το με μεταφέρεις στο σπίτι οπίσθεν τα δέντρα, τις γλάστρες με τις γαρφαλλιές, με ολόδροσους βασιλικούς, να τους αγγίζει λίγο και να κοιμυρίζει η αυλή. Να γελάνε πιά θα γεμίσει γρηγορώτερα χαίρονται λές και θα ξεδιψούσαν άνθρωπο. Σ' αυτό ηγνάδι ήταν στο Κασμή Ρούση, πολύ βαθύ γι' αυτό δεν το προτιμούσαν. Η βρύση τους βόλευε καλύτερα. Πίσω πάντως προζέει, πως κανένα ηγνάδι δεν ήταν σε περιφραγμένο ή περιμετρωμένο.

Ήταν ελεύθερα για όλους. Είναι κι' αυτό ένα δείγμα λαμπριχίας και αρχοντιάς. Τα το πλύσιμο των ρούχων είχαν βρει άλλη εύκολη λύση. Κουβαλούσαν όλα τα χρειάζομενα στο ρέμα, το καζάνι, την πυροστιά, τα ξύλα κι' εκεί περνούσαν την ημέρα τους. Αυτό βέβαια όταν επρόκειτο για πλύσιμο γερό. Στου Μπάκασ, στου Κεχαγιά και στο Μπάγιο, έβλεπες συχνά τις γυναίκες με τον κόπανο να χτυπάνε πάνω σε πλάκες τα χοντρά μάλλινα εσώρουχα ή τα ρούχα της δουλειάς και το τρεχούμενο νερό να προχωρεί προς τους μπαζεδες χωρίς να ρυπαίνει. Το σαπούνι φτιαγμένο από κατακάθια του λαδιού και η αλυσίδα από στάχτη δεν ήταν ταξικά απορρυπαντικά.

Ήταν παραδουλεύτρες γι' αυτές τις εξωτερικές δουλειές που αμείβονταν. Όπως και το νερό για μαγείρεμα και πλύσιμο το κουβαλούσαν με τις βαρέλες από τις βρύσες. Γυναίκες μεταδιδόναν σε υποζύγια και είχαν με το μήνα ορισμένα σπία που τους το πηγάναν. Ύψιρχε μάλιστα ειδικό πεζούλι χτισμένο στα σπία για την τοποθέτηση της βαρέλας. Κι' ήταν τόσο δεμένη η βαρέλα με τη ζωή τους που σε πολλά χωριά της Θεσπρωτίας υπήρχε τραγούδι που συχνά ακουγότανε.

Καλύτερο νερό, θεωρούσαν της βρύσης του Αγιά. Μετά του Μπάγιου και τελευταίο από τη βρύση του Άγι - Βασιλή, όπως τη λέγανε επειδή ήταν κοντά στην εκκλησία. Θυμάται στη βρύση αυτή ξημερώματα της πρωτοχρονιάς, μια πρωτοχρονιά χιονισμένη, με παέρα να πηγαίνουν να πάρουν τ' αμύλητο νερό. Απάτητο το χιόνι, να βουλάζαν τα πόδια, στη γιορτή που το φεγγάρι έκανε το τοπίο παραμυθένιο, γεμάτο ξωτικά και φαντάσματα. Όλα να σοπαίνουν, κι αυτές διπλοτυλιγμένες με μαντήλια και σαλιά, με την κανάτα στο χέρι και με το πακέτο με γλυκά να πηγαίνουν στη βρύση. Να συναντούν άλλες παρές, να προχωρούν αμύλητες, να γεμίζουν, ν' αφήνουν τα γλυκά τους, συνήθως μπακαβίτα ή κουραμπιέδες και να παίρνουν κατά τη συνήθεια ότι ευρίσκαν από τις προηγούμενες.

Η θεία - Βάγκω την έκανε, πολύ προσεχτική. Όλο το δωδεκαήμερο τις νύχτες τριγυρίζουν καλικάντζαροι, κι' αερικά κι' αν δε λαλήσει ο άσπρος κακοράς ώπου να βαρψιστούν τα νερά, δεν πρέπει να μιλάνε τη νύχτα, γιατί όποιον ακούσουν να μιλάει θα του πάρουν τη φωνή. Αλήθεια, θεία, συμβαίνουν αυτά;

Κατέβαζε την άκρη της μαύρης μαντήλας η θεία - Βάγκω προς το στόμα και με τα μάτια έλεγε: Ναι.

Στη βρύση του Αγιά πηγαίναμε τα βράδια το καλοκαίρι με στήμες κυριώς για δροσερό νερό. Αφήναμε τα δόσα με τη σειρά και καθώς λιγόστευε το νερό όταν τύχανε

Πονεμένη θρύση

Κάτω στην άκρη του Χωριού είναι μια κρύα θρύση, κι' όποιος περνάει απ' εκεί αυτή τον εδροσίζει.

Είχε γούρνες πέτρινες πεζούλια λιθαρένια όμως του κόσμου η απονιά Την κάναν ταμμενένια.

Αυτή το βάρος άντεξε με πόνο και με δάκρυ, αλλά τα πεύκα δίπλα της γινήκαν όλα στάχτη.

Το κάστρο που την φύλαγε με χάρη και ευσπλαχνία είδε κι' αυτό τα βάσανα του κόσμου την μαγία.

Λ. Μαργαριτώτης.

Ο Πλάτανος
(Του Αι-Βασίλη)

Στον πλάτανο εκάθισα μέσα στο Μαργαρίτι γιατί κτυπούσαν όργανα γινόταν πανηγύρι.

Εδώ γλεντάει το χωριό κι' όλοι οι ξενιτεμένοι κι' αυτός φυσά ψιθυριστά τα νέα για να φέρει.

Σ' αυτόν παντρεύουνε τη νειά κατά το καλοκαίρι, εδώ γλεντούνε και γελούν νεοί παιδιά και γέροι.

Λ. Μαργαριτώτης

ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ ΠΡΙΝ ΤΟ 1940

Της ΤΟΥΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ-ΜΑΛΑΚΑΤΑ

Μεγάλη ξηρασία, περιμένανε με τις ώρες. Το νερό έτρεχε από καλοφτιαγμένη γούρνα και για να γεμίσουν τα στενάλια-μια δοχεία βαζανε εμπρός πλατανόφυλο για να σχηματίσετε στόμιο. Το νερό συχνά παρσέρνε το φύλλο, έπεφτε στο ρυάκι και αγιά, αγιά βούλιαζε στη ρεματιά τη γεμάτη λυγαριές, αγκάθια, βατομουριές, αγριουκιές και γέρικα πανύψηλα πλατάνια, όπως χάνονταν αγιά - αγιά, η παιδική ξεγνοιασιά και βούλιαζαν τα εφηβικά όνειρα της παραμονής του πολέμου.

Περιμένοντας διασκεδάζανε παίζοντας ή τραγουδώντας κι' άκουγες να φωνάζουν η μια την άλλη φίλκα, Μαργαρίτα, Μαφιέτα, Φερενίκη, Αννίκα. Ονόματα που δεν βάζουν καθόλου στα χωριά. Κι' οι ματιές τους γεμούσαν κι' ανακατεύονταν με τον αγόριον.

Λίγα μέτρα πιο πέρα άλλη βρύση σκεπασμένη κι' αυτή με χτισμένο περίτεχνο θόλο ήταν αποκλειστική για να πίνουν τα ζώα. Περνώτας όμως τα χρόνια είχε στερεώσει τελείως. Δύο φορές την ημέρα η Μέντα τους έφερνε νερό με τη βαρέλα. Θυμάται, πενήντα λεπτά κι' άργότερα μία δραχμή για την κάθε μία. Είχε μια ίσια βέργα από κονοπίτσα (λυγαριά) και πάνω κει μ' ένα μαχαίρι ξεφλούδιζε λίγο, τραβούσε μια γραμμή κι' όταν γεμίσε από όλες τις μεριές τις μετρούσε.

Ήταν το σημειωματάριο της Μέντας αυτό, μια και δεν ήξερε να πιάει μολυβί. Γεμάτη απ' όλες τις μεριές ήταν σωστό κέντημα. Γκαγκονάνα ποιος για την πρωτοπαρεία. Καλήμου Μέντα. Πόσο χαίρονταν όταν σου εδωκονομούσαν κανένα ταγάρο. Και με λίγο τσιγαρόχαρτο - λαβραία - πάλι ευχαριστούσαν γιατί έστρβιζε με κηπίο που μόνη σου φιλόκοβες, και κανένα, επειδή πολλές φορές δεν υπήρχε, ούτε αυτό και καταλήγες στο μαλακό ροκουφάλο.

Έβηρες τότε και γελούσες μαζί γιατί είχες τόσο ξεμείνει. Τον καφέ προτιμούσες να τον βάζεις στο στόμα σου, αβραστό, σκόνη, με λίγη ζάχαρη.

Τα χρόνια που πέρασαν σου φώτισαν αρώστρες, πόνους στα πόδια, αδυναμία στη μέση και ξεφορτώθηκες τη βαρέλα. Εσύ, η καλύτερη μαγείρεσσα της περιοχής σε συνέντια (γλέντι και φαγοποτία όταν οι Μωαμεθανοί κάνανε περίπολο στα αγορά τους) και σε γάμους.

Αυτοσχέδια τραγουδίστρια, χόρευες με τόση χάρη και τα χοντρά σου χέρια με τα ροζοχάρματα σου δάχτυλα κουνούσαν τόσο ρυθμικά το μαντήλι και δινόσουν κείνη την ώρα τόσο πολύ στο χορό σου, που όλα τα ξεχνούσες Μέντα!!

ΤΟ 3ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ: Μερική άποψη της αίθουσας. Ανάμεσα στους συνέδρους διακρίνονται: ο Νομαρχιακός Σύμβουλος της επαρχίας μας ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΤΗΣ, ο -για πολλά χρόνια- δάσκαλος στο Μαργαρίτι ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΓΠΑΣ και ο Πρόεδρος της Αδελφότητάς μας ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ.

Το 3ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο, που συνήλθε στα Γιάννενα στις 27, 28, και 29 Αυγούστου 1982, διακηρύσσει τα παρακάτω:

1. Διαπιστώνει ότι η Ήπειρος βρίσκεται σε οριακό και επικίνδυνο στάδιο αναπτυξιακής καθυστέρησης και πληθυσμιακής αραιώσης. Επισημαίνει ιδιαίτερα την πληθυσμιακή αραιώση της Ηπείρου στην ύπαιθρο, εξαιτίας της εκτεταμένης αποδημίας στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Και επισημαίνει επίσης ότι είναι τόσο η καθυστέρηση ώστε, το μέσο κατά κεφαλή εισόδημα του Ηπειρώτη είναι κατά 30% χαμηλότερο από το μέσο κατά κεφαλή εισόδημα του Έλληνα μ' όλο που και εκείνο είναι πολύ χαμηλό.

2. Βασική αιτία του κακού αυτού είναι η μόνιμη αδιαφορία για την Ήπειρο, τόσο λόγω της γενικότερης παραμέλησης της περιφέρειας όσο και της ειδικότερης υποβάθμισης του Ηπειρωτικού χώρου εκ μέρους των Κυβερνήσεων. Μια άλλη αιτία στάθηκε ο εμφύλιος πόλεμος που σε μεγάλο μέρος διαδραματίστηκε στην Ήπειρο και οι συνέπειές του, ιδιαίτερα ο αναγκαστικός εκπατρισμός πολλών Ηπειρωτών, η οποία σ' ένα βαθμό συνεχίζεται ακόμα.

3. Διαπιστώνει από την άλλη μεριά ότι η Ήπειρος έχει τεράστιες πλουτοπαραγωγικές πηγές και δυνατότητες ανάπτυξης, ικανής όχι μόνο να συγκρατήσει τον απομεινάντα πληθυσμό της αλλά και να προσελκύσει σε παλιννόστηση τα απόδημα παιδιά της.

4. Επισημαίνει ότι με τη σημερινή κατάσταση της οδικής απομόνωσης της Ηπείρου, δεν μπορεί να γίνει οποιαδήποτε ανάπτυξη της.

Διαπιστώνει επίσης ότι με το σημερινό καθεστώς της ΕΟΚ όχι μόνο δεν διευκολύνεται αλλά αντίθετα δυσχεραίνεται η ανάπτυξη

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ

της Ηπείρου.

Και πάν απ' όλα διαπιστώνει ότι για να επιτευχθεί η ανάπτυξη της Ηπείρου χρειάζεται να πραγματοποιηθεί η περιφερειακή ανάπτυξη γενικά και να προσεχθεί ιδιαίτερα η Ήπειρος από πλευράς δημοσίων επενδύσεων, πιστωδοτήσεων και κινήτρων.

Και τούτο όχι για ιδιαίτερη μεταχείριση της Ηπείρου αλλά γιατί επιβάλλεται τούτο λόγω της μεγάλης καθυστέρησής της.

5. Διαπιστώνει όμως παράλληλα ότι:

α) Η πολιτική αλλαγή του τελευταίου χρόνου αποτελεί θετικό παράγοντα και προσοικονομεί ότι υπάρχουν πια οι δυνατότητες για ανάπτυξη τόσο της περιφέρειας γενικά όσο και της Ηπείρου ειδικότερα.

β) Η σημερινή σύνθεση του Συνεδρίου τούτου και η ουσιαστική συμμετοχή των συνέδρων στις εργασίες του εκφράζει την ενότητά του Ηπειρωτικού λαού πάνω στο αίτημα της ανάπτυξης της Ηπείρου.

Έτσι ενωμένοι οι Ηπειρώτες όπου γής, ανεξάρτητα από πολιτικές αντιλήψεις και κομματικές τοποθετήσεις θα προχωρήσουν στη πραγματοποίηση του στόχου αυτού, με διαρκή δράση και διαρκή εγρήγορση.

Ευχαριστήρια Επιστολή

Προς ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
Αγαπητοί συμπατριώτες,

Η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας, αισθανόμενη την ανάγκη να σας ευχαριστήσει και εγγράφα, για την προθυμία, η οποία ανταποκριθήκατε στο κάλεσμα της οργανωτικής επιτροπής του 3ου Παγκόσμιου Πανηπειρωτικού Συνεδρίου, που έγινε στα Γιάννενα στις 27, 28, 29 Αυγούστου 1982 και την ουσιαστική, η οποία ανταποκριθήκατε στην επιτυχία των εργασιών του.

Επισημαίνουμε και σε άλλες ευκαιρίες, ότι τα προβλήματα της Ηπείρου είναι πολλά και δυσεπίλυτα. Και δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι μόνο το Συνέδριό μας παρά την αναμφισβήτητη επιτυχία αρκεί να τα προωθήσει.

Η συμμετοχή όμως σ' αυτό, τόσο των μαζικών φορέων, που και τη γνώση των Ηπειρωτικών προβλημάτων, αλλά και τη θέληση να βάλουν στο δρόμο της επίλυσής τους, μας δίνει την ελπίδα ότι το Συνέδριό μας θα αποτελέσει την αφετηρία μιας καινούριας προσπάθειας για την Ήπειρο με μοναδικό και ανυποχώρητο στόχο την προκοπή της, στην οποία πιστεύουμε να μας συμπαράσται.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για την Π.Σ.Ε.

Ο Πρόεδρος
Λεων. Διαμάντης

Ο Γεν. Γραμμ.
Γιώργ. Σωτηρόπουλος

6. Ζητά:

α) Από το Κράτος να πάρει όλα εκείνα τα μέτρα, οικονομικά και θεσμικά στο μέτρο ρεαλιστική και προσαρμοσμένη στις ανάγκες της Ηπείρου ιεράρχησης στα πλαίσια των αναγκών του προγράμματος και προγραμμάτων υποδομής που θα οδηγήσουν στην αναζωογόνηση και ανάπτυξη της Ηπείρου.

β) Από τα απόδημα παιδιά της Ηπείρου.

- Να φέρουν τις οικονομίες τους στη γενέτειρα ιδρύοντας επεκτείνοντας ντόπιες παραγωγικές μονάδες, είτε ατομικές είτε συλλογικές, που θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας, πιο πολύ, συνεταιριστικές ανοίγοντας έτσι το δρόμο για παλιννόστηση.

7. Διαδηλώνει ότι στις σημερινές διεθνείς συνθήκες είναι κάθε Ηπειρώτης όπως και όλοι οι Έλληνες και όλοι οι άνθρωποι που συμβάλλουν στον αγώνα των λαών για ΕΙΡΗΝΗ και ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, γιατί χωρίς αυτή όχι μόνο η ανάπτυξη αλλά απειλείται η πλήρης καταστροφή της ανθρωπότητας.

Απευθύνει θερμό χαιρετισμό σε όλους τους Ηπειρώτες της γης καθώς και τους Ηπειρώτες της Ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία. Επιβεβαιώνει ότι η μειονότητα αυτή, όπως και οι μειονότητες στον κόσμο, δικαιούται να απολαμβάνει των δικαιωμάτων των κατοχυρωμένων δικαιωμάτων. Διακηρύσσει ότι τα όποια προβλήματα επιλύονται με την προώθηση των διακρατικών σχέσεων αμοιβαίου σεβασμού και την ανάπτυξη της επικοινωνίας και συνεργασίας των δύο λαών.

Αναθέτει στο Δ.Σ. της Π.Σ.Ε. τη τροποποίηση των πρακτικών των πορισμάτων, καθώς και την προώθησή τους στην Κυβέρνηση και την διεκδίκηση των λύσεων που πρέπει.

Τι έγραφαν οι εφημερίδες

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ»

Κρίσεις και σκέψεις για την έκδοσή της

«Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ»

Θεωρούμε σκόπιμο ν' αναδημοσιεύσουμε απ' την εφημερίδα «Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» ολόκληρο το άρθρο του Λυκατέρχη-Διευθυντή του Γυμνασίου Φιλιατών Χ.Σ. ΓΙΑΚΗ για την έκδοσή μας, όχι μόνο για τα καλά λόγια που μας γράφει, (τα χρειαζόμαστε κι' αυτά, όταν μάλιστα προέρχονται απ' ένα πνευματικό άνθρωπο σαν τον κ. ΓΙΑΚΗ), αλλά κυρία γιατί μέσ' από το άρθρο ξεπηδάνε απόψεις, θέσεις και ιδέες πολύτιμες για την πολιτιστική κληρονομιά του Μαργαριτιού αλλά και του Θεσπρωτικού χώρου γενικότερα.

Σ' ευχαριστούμε κ. Λυκατέρχη για το άρθρο σου κι' εσένα Θεσπρωτική για την διάθεση των στηλών σου.

Η δραστήρια αδελφότητα Μαργαριτιωτών Αθήνας από τα πρώτα κιόλας βήματα της εκδοτικής της προσπάθειας έκανε το μεγάλο μα και τόσο ωφέλιμο άλμα της μετατροπής του ενημερωτικού δελτίου σε εφημερίδα. Καλαίσθητο αναμφισβήτητο και πλούσιο σε όλα και το δελτίο, όμως η εφημερίδα ξεπερνάει κάθε εκδοτικό προηγούμενο αδελφότητας του Θεσπρωτικού χώρου. Δεν είναι μόνο η ποικιλία της ύλης, η άψογη εμφάνιση, το καλό χαρτί, η καλοτυπωμένη και καλοδιορθωμένη έκδοση. Είναι κυρίως η στροφή προς τη γνώριμια, τη μελέτη και τη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς, της μακράς και βαριάς πολιτιστικής Μαργαριτιώτικης κληρονομιάς, που αναμφισβήτητα αποτελεί ότι το ωραιότερο έχει να επιδείξει το ηρωικό Μαργαρίτι. Μια ελληνική, βαθιά ελληνική κληρονομιά, που διατηρήθηκε με στοργή και αφοσίωση αλλά και πείσμα ελληνική, παρά τις αντίξοες, δυσμενείς, καταθλιπτικές για τον ελληνισμό συνθήκες στο διάβα μακρών αιώνων και μάλιστα για την περίπτωση του Μαργαριτιού που ήταν η πρωτεύουσα της Τσαμουριάς και το στέκι μεγάλων Αγάδων που δεν διακρίνονταν ιδιαίτερα για τα φιλελληνικά τους αισθήματα. Αυτή τη λαμπρή απόλυτα ελληνική, θαυμαστή και τόσο πονεμένη -όσο πονεμένα ήταν τ' άδρακα των σκλάβων- κληρονομιά έρχεται να παρουσιάσει ανάγλυφη μπροστά μας η Μαργαριτιώτικη Αδελφότητα, να τη διασώσει, να την αναστήσει και να την προβάλλει ως ολόφωτο καθοδηγητικό φάρο στις επερχόμενες

γενεές. Και ευστοχότατα άρχισε με της εποπτείας τη δύναμη, με της παλιάς φωτογραφίας τη μαγεία που συνεπαίρνει και μεταφέρει σ' άλλους καιρούς και κόσμους. Και να! στα νιάτα του το Διοικητήριο που δυστυχώς σήμερα μένει ερειπωμένο και βουβό εφησυχάζει περιμένοντας όχι το δράκο αλλά το παλικάρι του παραμυθιού για να το αναστήσει και να το καταστήσει κέντρο της δημόσιας ζωής της όμορφης κωμόπολης. Κι ύστερα τα επιβλητικά αρχοντικά της δεξαμενής χτυπημένα απ' το χρόνο κι από βέβηλα χέρια προβάλλουν μισογκρεμισμένα αλλά και ορθά, λες για να παραδώσουν αν βοηθηθούν στην αιωνιότητα την αρχιτεκτονική τους, καθαρά ελληνική, που την υιοθέτησε, αγάπησε κι έχτισε τα δικά του κτίρια ο ντόπιος δυνάστης, αφού συνδυάζει την απλότητα και επιβλητικότητα του δωρικού ρυθμού με το βυζαντινό ημικύκλιο, την καμάρα όπως κοινώς είναι γνωστή σε παράθυρα και αυλόπορτες κυρίως, αλλά και είναι περιχυμένο από το ξάστερο και ολόφωτο πνεύμα του νεοκλασσικού ρυθμού με τα πολλά παράθυρα και τις μεγάλες προσόψεις.

Έτσι μπορούμε να μιλήσουμε για έναν καθαρά Θεσπρωτικό ρυθμό που αναπτύχθηκε κι έφτασε σε απαραιτήτως τελειότητα στον τόπο μας. Και γνωρίζουμε όλοι μας πως τα στίπια των Αγάδων τα έχτιζαν Έλληνες μαστόροι Θεσπρωτοί αλλά και Κονιτσιώτες και Τζουμερκιώτες σε σχέδια που η καλαισθητική τους ευαισθησία κυρίως, αλλά και ανεπαίσθητα η εθνική τους συνείδηση υπαγόρευε και ο μόχθος και ιδρώτας των υποδούλων Ελλήνων κυρίως πραγμάτων. Να γιατί έπρεπε να διασώσουμε όλα τ' αρχοντικά των Αγάδων, γιατί σ' αυτά είναι αποτυπωμένα η ψυχή και το πνεύμα, γιατί αυτά είναι αναστημένα με το αίμα, τον πόνο και τα δάκρυα των προγόνων μας, γιατί αυτά είναι ελληνικά δημιουργήματα σ' ελληνικά από αιώνων εδάφη. Ακόμα και στα τζαμιά, αν αφαιρέσουμε το μιναρέ, το πνεύμα κι η ψυχή της Ρωμοσύνης προβάλλει. Γι' αυτό και θεωρούμε βέβηλα και φανατισμένα τα χέρια εκείνων που αλόγιστα τα κατεδάφισαν. Κι αν υπάρξουν αναγνώστες που θ' αμφισβητήσουν τη συμβολή του ελληνικού πνεύματος αλλά και χεριού στην ανέγερση των χώρων λατρείας των Τουρκαλβανών της Θεσπρωτίας των τζαμιών, τότε θα επιμεινουμε στην άποψή μας και θα προτείνουμε τη διατήρησή και τους φανατισμούς παλιότερων χρόνων για να μας υπενθυμίζουν το πέρασμα του δυνάστη απ' αυτόν τον τόπο και τη δύναμή μας να τον διώξουμε και να γίνουμε οι ίδιοι κύριοι του

τόπου μας, αφέντες του σπιτιού μας. Και για να επανέλθουμε στην εφημερίδα αναφέρουμε τη φωτογραφία στο ηγιάδι της έκδοσής μας όπου έχουμε ειρηνική συνύπαρξη των Αρχών, των Ελλήνων, των Τσαμηδών. Κι ύστερα θίγει καθαρά πολιτιστικά θέματα, όπως της έκδοσης των απάντων του Μαργαριτιώτη ποιητή, εκπαιδευτή ήρωα και μάρτυρα της ελευθερίας και της συγγραφής της του Μαργαριτιού από τον Παραμυθιώτη ποιητή, λόγιο και Βασίλη Κραφίτη, θέματα που συγκινούν βαθιά γιατί στη βιογραφία της κάθε Μαργαριτιώτη, αλλά κυρίως στην ποιημένη υλιστική εποχή μας δε χάθηκε η πίστη στις αξίες. Έπαψε να συγκινεί, να εμπνέει, να λατρεύεται το πνεύμα. Αλλά και στη σύγχρονη ζωή και στις δραστηριότητες της Αδελφότητας αναφέρεται η εφημερίδα και την ευρύτερη πολιτιστική δραστηριότητα. Έτσι μπορεί κάλλιστα να γίνει η εφημερίδα η ψυχή της κάθε Μαργαριτιώτη, αλλά κυρίως η ξενητεμένο που πρέπει κι από τις ρίζες τις πρώτες να μην στερήσει και τη σύγχρονη ζωή στην μακρινή και πολυαγαπημένη του πατρίδα να γνωρίσει.

Γι' αυτό είναι καθήκον και επιτακτική ανάγκη της Αδελφότητας να στραφεί προς αυτή την κατεύθυνση και να φέρει το Μαργαρίτι, ελκυστικό πανέμορφο και δοξασμένο και στις «αφέντες» της Γερμανίας και στο «Βελγίου τις στοές» και στις «στένες» της Σουηδίας και όπου αλλού ζουν και δημιουργούν και προοδεύουν αλλά και δε λησμονούν την πατρίδα τους οι απόδημοι Μαργαριτιώτες.

«Η ΓΝΩΜΗ»

Που το πάει το Μαργαρίτι;

Οχτάετιδη εφημερίδα έγινε το πρώην ενημερωτικό δελτίο της Αδελφότητας Μαργαριτιωτών Αθήνας.

Και τι εφημερίδα! Όλο φωτογραφικό υλικό, ειδήσεις, κείμενα, δραστηριότητες, ιστορικά ντοκουμέντα κ.λπ., χώρα, καλοτυπωμένη και σελιδοποιημένη άριστα.

Το πρόβλημα είναι... πως θα σταθεί η ΓΝΩΜΗ και... ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ με τέτοιους «ανταγωνιστές»! Πάντα ψηλότερα στους Μαργαριτιωτικούς τόπους!

Χ.Σ. ΓΙΑΚΗΣ - Αθήνα